

نه به انتخابات رژیم تئوکراتیک ایران

نظام حاکم بر ایران، نظامی مذهبی است که در آن پست‌های کلیدی و حساس را روحانیت اشغال کرده است. طی سی سال گذشته روحانیت مرتجع و عقب مانده، حاکمیت مطلق و انحصاری خود را بر مردم ایران تحمیل کرده است. ولی علی‌رغم همه‌ی این محدودیتها و فشارهای، ما شاهد تلاش متهورانه زنان، کارگران، دانشجویان و اقشار مختلف اجتماعی، برای ایجاد تشکلهای صنفی و سیاسی و جهت دادن به فعالیت جامعه مدنی از طریق ایجاد نهادهای مستقل بوده و هستیم.

رژیم جمهوری اسلامی که مشروعیت خود را مطلقاً از دست داده است، از یک طرف سعی می‌کند با دستگیری و به زندان افکندن فعالان جامعه مدنی، از رشد روز افزون نهادهای کمک‌رسانی (NGO)ها و دیگر نهادهای مستقل جلوگیری به عمل آورد و از طرف دیگر برای فریب جامعه جهانی و ساختن چهره‌ای قابل قبول از خود، مضحکه انتخابات نمایشی ریاست جمهوری را به صحنه بیاورد و در هر دوره‌ی چهارساله مردم را به پای صندوقهای رای بکشاند تا جامعه ملل و افکار عمومی را قانع سازد که از مشروعیت مردمی برخوردار است.

واقعیت آن است که انتخابات ریاست جمهوری در ایران خیمه شب بازی رژیم است که طبق قانون اساسی اش حرف اول و آخر در تعیین سیاستهای خرد و کلان را ولی فقیه می‌زند، و بنا به گفته محمد خاتمی: «رئیس جمهور بیش از یک تدارکاتچی نیست»

اگرچه چهره‌هایی که در این دوره از انتخابات ریاست جمهوری به میدان آمده‌اند بنگرید در میابید که همگی، از عوامل شناخته شده و وابسته به مجموعه حاکمیت هستند و بین آنها کاندیدای مستقلی وجود ندارد. رژیم به وسیله‌ی اهرم شورای نگهبان از ورود کاندیداهای مستقل و حتی نیمه مستقل جلوگیری می‌کند و تنها صلاحیت کاندیداهای گوش به فرمان تایید می‌شود.

یکی از کاندیداهای ریاست جمهوری در این دوره آقای میرحسین موسوی است که در زمان نخست‌وزیری اش هزارها نفر از زندانیان سیاسی در زندانهای سراسر کشور قتل عام شدند و بدون تایید او نمی‌توانسته فاجعه قتل عام زندانیان سیاسی اتفاق افتاده باشد. اگر قتل عام

زندانیان سیاسی را مسئولیت مشترک همه ی بلندپایگان رژیم به شمارآوریم، بعد از خمینی قطعاً سهم عمده این جنایت هولناک از آن نخست وزیر وقت آقای میرحسین موسوی است.

کارنامه بقیه کاندیداها هم کاملاً روشن است. یکی شیخی است که همیشه شریک قدرت و توجیه گرجنایات حاکمیت به ویژه ولی فقیه بوده است. هموطنان ما به خوبی بیاد دارند که لایحه اصلاح قانون مطبوعات تحت عنوان «حکم حکومتی» به وسیله همین کاندیدای فعلی و رئیس وقت مجلس «کروبی» چگونه از دستور کار خارج شد و عملاً مطبوعات منتقد به محاق تعطیل افتادند.

یکی دیگر از کاندیداها، فرماندهی نهاد سرکوبگر حکومت (سپاه پاسداران) را به عهده داشته است و اکنون هم در نهادی بنام «شورای تعیین مصلحت نظام» که ریاستش با هاشمی رفسنجانی، چهره ی شاخص جنایت و دزدی در رژیم اسلامی است، سمت دبیری را برعهده دارد.

ما براین باوریم که ساختار رژیم اسلامی صرفنظر از اینکه چه کسی به ریاست جمهوری آن گمارده شود، فاقد ظرفیت های لازم برای تحول و اصلاح است. شرکت در انتخابات تنها به رژیم این فرصت را میدهد که چهره کریه و ضد بشری خود را با بزک "انتخابات" بیاراید، و افکارعمومی مردم جهان را نسبت به ماهیت ضد انسانی خود دچار تردید کند.

تجمع برای جمهوری، آزادی و عدالت اجتماعی - نهاد محلی جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران- هانوفر، نه تنها به این انتخابات فرمایشی نه می گوید، بلکه متواضعانه همه هم میهنان چه در داخل و چه در خارج را فرا می خواند که در این نمایش رسوا شرکت نکنند و در تلاش برای ایجاد هسته های مقاومت منفی و نهادهای مردمی برآیند تا رژیم نتواند از حضور آنان در پای صندوق های رای به سود خود و گمراه کردن جامعه جهانی سوء استفاده کند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

تبجا - واحد محلی جنبش جمهوری خواهان دموکرات لائیک ایران - هانوفر

۱۰ خرداد ۱۳۸۸ برابر با ۳۱ مه ۲۰۰۹